

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/31257 en 07/31260 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 24 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 augustus 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 september 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo,
ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

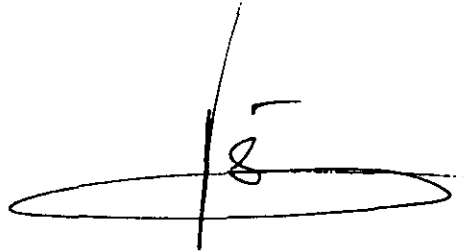
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 oktober 2007

418.

Verzonden: 12 oktober 2007

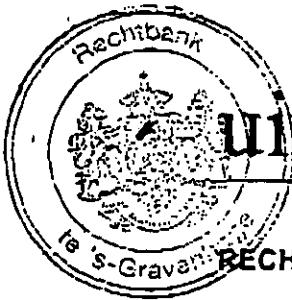
Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/31260
AWB 07/31257Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van
hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht d.d. 24 augustus 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te Ter Apel,
burger van de Democratische Republiek Congo (DRC)
IND dossiernummer: 9812.01.8009,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer,

tegen

STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. P.A.L.A. van Iersum, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 31 juli 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning
asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000
(verder: Vw2000). Verweerder heeft bij beschikking van 6 augustus 2007 afwijzend op de
aanvraag beslist.

Bij beroepschrift van 6 augustus 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen de beschikking
van 6 augustus 2007. Dit beroep is geregistreerd onder AWB 07/31257. Verzoeker is
meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepschrift niet in Nederland mag afwachten.

Bij verzoekschrift van 6 augustus 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht
een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Verweerder heeft
de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en verzoeker
gezonden.

Zaaknummer: 07/31260 & 07/31257

2

De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 17 augustus 2007. Verzoeker noch zijn gemachtigde is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Feiten en standpunten van partijen

Verzoeker heeft op 2 december 1998 voor de eerste maal een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 10 februari 2000 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Aan verzoeker is wel een vergunning tot verblijf verleend onder de beperking 'voor verblijf als alleenstaande minderjarige asielzoeker'. Bij beschikking van 20 juni 2000 is de aan verzoeker verleende vergunning tot verblijf ingetrokken. Bij beschikking van 16 juli 2002 is het hiertegen ingediende bezwaarschrift ongegrond verklaard. Het hiertegen ingestelde beroep is bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zutphen op 25 november 2002 niet-ontvankelijk verklaard. Tegen deze uitspraak is verzet gedaan dat bij uitspraak van dezelfde rechtbank op 23 april 2003 gegrond is verklaard. Op 6 oktober 2003 heeft de rechtbank Zutphen opnieuw uitspraak gedaan in beroep en het beroep ongegrond verklaard waarmee de beschikking op bezwaar onherroepelijk is geworden.

Tegen de beschikking van 10 februari 2000, waarbij de door verzoeker ingediende aanvraag om toelating als vluchteling niet is ingewilligd wegens de kennelijke ongegrondheid ervan, heeft verzoeker geen rechtsmiddelen ingesteld.

Op 7 januari 2005 heeft verzoeker opnieuw een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij beschikking van 31 mei 2005 is de aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 9 december 2005 is het beroep tegen deze afwijzende beschikking ongegrond verklaard door de rechtbank Assen. Deze uitspraak is door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: Afdeling) op 21 april 2006 bevestigd, waarmee de beschikking van 31 mei 2005 onherroepelijk is geworden.

Verzoeker heeft op 31 juli 2007 opnieuw een aanvraag ingediend. Verzoeker heeft aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag gelegd dat hij in aanmerking komt voor het generaal pardon en dat hij niet terug wil keren naar zijn land van herkomst zonder zijn in Nederland verblijvende zus. Daarnaast heeft verzoeker verklaard altijd ziek te zijn, problemen te hebben met zijn hart en niet te kunnen slapen. Verzoeker heeft tevens een begeleidende brief van zijn gemachtigde overgelegd.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat hetgeen door verzoeker naar voren is gebracht niet kan worden beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat zijn aanvraag ten onrechte in de AC-procedure is afgedaan. Naar het oordeel van verzoeker is voldoende gebleken van nieuw gebleken feiten en/of omstandigheden en was een nader onderzoek in deze aangewezen. Verzoeker heeft allereerst verwezen naar hetgeen in de zienswijze namens verzoeker naar voren is gebracht. Verzoeker stelt uitdrukkelijk dat hij ziek is. Het kan verzoeker niet worden aangerekend dat hij zijn medische toestand niet heeft onderbouwd met stukken. Verzoeker is uitgeprocedeerd en niet verzekerd. Verzoeker stelt dat het op de weg van verweerder ligt om nader onderzoek te verrichten naar verzoekers medische klachten. Verweerder is ten onrechte niet ingegaan op deze stelling in de bestreden beschikking. Dat verzoeker zijn medische toestand

niet heeft kunnen onderbouwen met stukken laat onverlet dat verzoeker ziek is. Dit blijkt ook uit het advies van de arts in het AC. Nu verweerder geen nader onderzoek heeft gedaan naar verzoekers medische toestand heeft verweerder niet kunnen stellen dat er geen sprake is van een novum in de zin van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (verder: Awb). Voorts eist artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (verder: EVRM) niet dat er stukken worden overgelegd omtrent de medische toestand van verzoeker. De beschikking is genomen in strijd met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel.

Beoordeling van het verzoek

Gelet op de portefeuillevereiding, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006; nr. 06.004621, Scrt. 2006, 247). De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

In de hoofdzaak dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan. Daarbij is onder meer van belang of verweerder de aanvraag zonder schending van eisen van zorgvuldigheid in het kader van de AC-procedure heeft kunnen afwijzen.

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerder afwijzende beschikking.

De rechter dient, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling bij een nieuwe aanvraag, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit

konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Vooropgesteld moet worden dat met de beschikking van 10 februari 2000 in rechte is vast komen te staan dat verzoeker niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat hij bij uitzetting naar de Democratische Republiek Congo geen reëel risico loopt op een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen. De aanvraag van 31 juli 2007, die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt, moet derhalve worden aangemerkt als een nieuwe aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, Awb.

Verzoekers beroep op de pardonregeling kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet worden aangemerkt als een novum. De reden tot het instellen van deze speciale regeling heeft immers geen enkel causaal verband met de redenen van verzoekers vertrek uit zijn land van herkomst. Voorts acht de voorzieningenrechter van belang dat een verblijfsvergunning op grond van de eenmalige regeling een reguliere verblijfsvergunning betreft, zodat een beroep op deze regeling geen rol kan spelen in een asielprocedure.

Ten aanzien van verzoekers beroep op de situatie van zijn in Nederland verblijvende zus, is de voorzieningenrechter van oordeel dat deze situatie reeds door de rechtbank Assen in haar uitspraak van 9 december 2005 is meegewogen en dus geen novum is.

Voorts ziet de voorzieningenrechter zich gesteld voor de vraag of de gestelde verslechterde medische situatie van verzoeker aangemerkt dient te worden als een novum in de zin van artikel 4:6 Awb.

Hierbij is van belang of verzoeker als gevolg van zijn verslechterde gezondheidssituatie bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

Volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) (uitspraak van 2 mei 1997 in de zaak , nr. 146/1996/767/964, RV 1997, 70 en van 6 februari 2001 in de zaak , nr. 44599/98, JV 2001/103) kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waarnaar wordt uitgezet, leiden tot schending van artikel 3 EVRM. Van uitzonderlijke omstandigheden kan blijken de hiervoor genoemde uitspraken van het EHRM slechts sprake zijn als de vreemdeling lijdt aan een ziekte (psychiatrische aandoeningen daaronder begrepen) in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium.

De voorzieningenrechter stelt allereerst vast dat verzoeker geen stukken ter ondersteuning van zijn medische situatie heeft ingediend bij zijn aanvraag. Op verzoek van verweerder is een medisch onderzoek verricht door dr. L.R. Poelman, arts in het aanmeldcentrum Ter Apel. In zijn rapport d.d. 1 augustus 2007 staat dat verzoeker gelet op zijn huidige medische situatie geacht wordt in staat te zijn te reizen. Voorts blijkt dat verzoeker heeft aangegeven

dat hij problemen heeft met zijn hart en last heeft van slapeloosheid. Verzoekers klachten passen volgend het medisch rapport bij het hyperventilatie-syndroom. Er is sprake van paniecreacties bij een verder gezonde man. Voorts blijkt dat verzoeker niet onder medische behandeling staat en dat er tevens geen acute medische noodzaak is voor medische behandeling van verzoeker. Uit het rapport blijkt met andere woorden niet dat sprake is van een mogelijke schending van 3 EVRM in zijn land van herkomst als gevolg van verzoekers gezondheidstoestand.

De voorzieningenrechter is daarom van oordeel dat verzoekers gestelde medische situatie geen novum in de zin van 4:6 Awb is. De omstandigheid dat verzoeker geen medische stukken kan overleggen, aangezien hij niet verzekerd is en hij dus niet in het bezit kan komen van dergelijke stukken, leidt niet tot een ander oordeel. Het is immers de verantwoordelijkheid van verzoeker om aannemelijk te maken dat sprake is van een novum.

Derhalve is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder de aanvraag heeft af kunnen wijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet daarom aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Voor vergoeding van de kosten die verzoeker in verband met het indienen van het verzoekschrift of het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening bekend onder nummer AWB 07/31260 af;
- verklaart het beroep, bekend onder nummer AWB 07/31257 ongegrond.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin op het beroep is beslist, binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. O.J. Bosker, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. S. Derks als griffier op 24 augustus 2007.

Afschrift verzonden:

24 AUG 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTER VAN 'S-GRAVENHAGE
0514 566264

BRUINSMA ADVOCATEN

**PER TELEFAX 070 - 365 1380
EN PER POST**

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4575-C 31 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Lemmer, 31 augustus 2007

Inzake :
Dossiernr : 07.976/N
Uw ref. : 07/31257

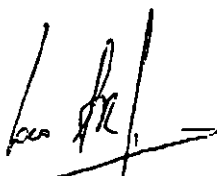
/ STAAT

Edelachtbare griffier,

Bijgaand gelieve u in bovenvermelde zaak aan te treffen het hoger beroepschrift d.d. 31 augustus 2007. Teneinde er zeker van te zijn dat het hoger beroepschrift u tijdig bereikt, zend ik u deze heden eveneens per telefax toe.

Een kopie van het hoger beroepschrift heb ik heden eveneens verzonden aan verweerder.

Met vriendelijke groet,

Mr E. Ebes

Mr T. Bruinsma
Mr R. Kakes
Mr S.R. Nohar
Mr A.J. de Boer
mrw. Mr E. Ebes
Mr B. de Haan

M.M. Noorman
NMI gecertificeerd mediator

Correspondentieadres: Postbus 50 8530 AB Lemmer

Bezoekadres: Nieuwburen 32 Lemmer Tel: 0514 - 563770 Fax: 0514 - 566264 E-mail: info@bruinsmaadvocaten.nl

Betalingen kunnen uitsluitend plaatsvinden op bankrekening 33.70.10.501, t.n.v. Mr T. Bruinsma Stichting Derdengelden.
Iedere aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt gedekt.

31 AUG 2007

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

ZAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op
burger van de Democratische Republiek Congo

Just. nr:

V-nr:

Procedurenr: 07/31257

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op burger van de Democratische Republiek Congo, thans verblijvende te te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr E. Ebes die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 6 augustus 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 6 augustus 2007. Bij zijn uitspraak van 24 augustus 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 24 augustus 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

BRUINSMA ADVOCATEN**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS ASSEN D.D. 24 AUGUSTUS 2007**

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

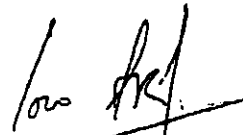
Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat de gestelde medische situatie van appellant geen novum in de zin van artikel 4:6 Awb is. In dit verband overweegt de Rechtbank ten onrechte dat het de verantwoordelijkheid van appellant is om aannemelijk te maken dat er sprake is van een novum.

Als grief merkt appellant op dat hij wel degelijk aannemelijk heeft gemaakt dat er in casu sprake is van een novum. Appellant heeft immers aangevoerd dat hij ernstige medische klachten heeft. Hij is daarom onderzocht door de arts in het Aanmeldcentrum Ter Apel. De arts heeft geconstateerd dat appellant last heeft van zijn hart en van slapeloosheid. De klachten passen bij het hyperventilatiesyndroom. Er is sprake van paniecreacties. Gelet op het voorgaande heeft appellant wel degelijk aannemelijk gemaakt dat hij ernstige medische klachten heeft. Deze klachten bestonden niet ten tijde van de vorige procedure.

Gelet op het argument van appellant dat hij ernstige medische klachten heeft en gelet op het medisch advies van de arts in het Aanmeldcentrum Ter Apel, had de Rechtbank niet kunnen oordelen dat de gestelde medische situatie geen novum in de zin van artikel 4:6 Awb is. De Rechtbank had enkel kunnen oordelen dat niet gebleken is dat de medische situatie van appellant zodanig ernstig is dat hem bij gedwongen terugkeer op grond daarvan een onmenselijke behandeling wacht. In de uitspraak heeft de Rechtbank echter ten onrechte geoordeeld dat de medische situatie van appellant geen novum in de zin van de wet is, terwijl de medische situatie van appellant wel degelijk een novum in de zin van de wet is. Immers, de medische toestand van appellant is ernstig verslechterd ten opzichte van de medische toestand ten tijde van de vorige procedure. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 24 augustus 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 31 augustus 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr E. Ebes